

KOMISJA KRAJOWA

ul. Wały Piastowskie 24, 80-855 Gdańsk

L. dz.: PBE/108282/210/2025

Gdańsk, dnia 17 marca 2025 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Działając z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z dnia 11.03.2025 r przedstawiam uwagi do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów oraz niektórych innych ustaw.

Projekt nie został skonsultowany przez stronę rządową w trybie art. 19 (1) ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. ani w trybie art. 5 (1) ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu, co zasługuje na krytykę. Zwracam uwagę że zgodnie z przytoczonymi przepisami ustaw m.in. projekty założeń ustaw, projekty aktów prawnych powinny być kierowane odpowiednio do związków zawodowych i strony pracowników i pracodawców Rady Dialogu Społecznego.

Odnosząc się do procedury opiniowania przez związki zawodowe, organizacje pracodawców oraz stronę pracowników i pracodawców RDS wskazuję na dobrą praktykę, która służyła włączeniu partnerów społecznych w proces legislacyjny na wczesnym etapie jaką jest możliwość oceny założeń projektów ustaw. Niestety taka praktyka zanika, pomimo ustawowego obowiązku.

Propozycje zmian zarówno w ustawie o Radzie Ministrów jak i pozostałych ustawach stanowią zmiany o charakterze administracyjno-organizacyjnym, przy czym niektóre z nich mają doniosłe znaczenie publiczne także dla związków zawodowych jako uczestników procesu legislacyjnego.

W pierwszym rzędzie należy wskazać zmiany dotyczące kadencji Rady Legislacyjnej, której kadencja obecnie jest ustalona w art. 14 ust. 2b na 4-letnią kadencję, a proponowana nowelizacja tego przepisu wprowadza regulację okresu powołania członka Rady Legislacyjnej na czas do momentu powołania nowej Rady Ministrów. Zniesienie kadencyjności na rzecz

powołania w skład Rady Legislacyjnej na czas funkcjonowania Rady Ministrów oraz możliwości go odwołania w każdej chwili przez Prezesa Rady Ministrów należy uznać za rozwiązanie, które może obniżyć poziom niezależności członka RL w sporządzanych opiniach a zapewnienie w Uzasadnieniu, że temu zagrożeniu ma przeciwdziałać enumeratywność przyczyn odwołania, nie jest przekonujące.

Innymi rozwiązaniami budzącymi wątpliwości Prezydium KK NSZZ „Solidarność” są:

1. wyłączenie obowiązkowego udziału przedstawiciela Prezydenta w posiedzeniach Rady Ministrów, na których rozpatrywane są sprawy dotyczące bezpieczeństwa i obronności państwa i wprowadzenie tego udziału wyłącznie na zaproszenie Prezesa Rady Ministrów; de facto oznacza to pozbawienie Prezydenta prawa do stałego wglądu w prace RM w tym istotnym zakresie działalności Prezydenta; trudno to oceniać inaczej niż kolejną próbę utrudniania działalności konstytucyjnego organu państwowego - zob. nowe brzmienie ust. 1b art. 22 ustawy o RM.
2. ograniczenie samorządności gmin w sytuacjach, o których mowa w art. 28g ustawy o samorządzie (tymczasowe aresztowanie wójta, kara aresztu, odbywanie kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne, niezdolność do pracy z powodu choroby powyżej 30 dni, zawieszenie w czynnościach służbowych) poprzez możliwość przejęcia zadań i kompetencji wójta przez osobę wyznaczoną przez Prezesa Rady Ministrów z pominięciem zastępcy czy pierwszego zastępcy; nie przekonuje argument wyrażony w uzasadnieniu, że zastępca dzieli los wójta.

Z poważaniem

Zastępca przewodniczącego
KK NSZZ „Solidarność”

Maciej Kłosiński